

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้บริหารกับอาจารย์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารจำนวน 45 คน และอาจารย์จำนวน 249 คนในวิทยาลัยพลศึกษาจำนวน 294 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ประกอบด้วยด้านใหญ่ 2 ด้านคือ ด้านการเตรียมความพร้อม และด้านการดำเนินงานของหลักสูตร ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอสเอ็กซ์ (SPSS-X-Statistical Package for Social Sciences Version X) หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า " ที "

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 71.8 มากกว่าเพศหญิงมีเพียงร้อยละ 28.2 เพศชายสามารถแยกเป็นผู้บริหารร้อยละ 15.3 และอาจารย์ร้อยละ 56.5 เพศหญิงเป็นอาจารย์ทั้งหมดร้อยละ 28.2 ไม่มีอาจารย์เพศหญิงทำหน้าที่ในการบริหาร ผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.0 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทร้อยละ 5.1 รองลงมามีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 42.5 และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกร้อยละ 2.4 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 55.1 รองลงมา

จบการศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไปร้อยละ 12.6 และจบสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาร้อยละ 6.1 ผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.3 ไม่เคยเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาโดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ปรากฏว่า มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านการเตรียมความพร้อมของหลักสูตร และการดำเนินงานของหลักสูตรโดยแยกเป็นด้านดังนี้

2.1 ด้านการเตรียมความพร้อมของหลักสูตร

2.1.1 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าปัญหาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรมีปัญหา อยู่ในระดับมากเพียงข้อเดียวคือ

-ไม่มีการจัดทำป้ายโฆษณาหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 2.53

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าปัญหาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรมีปัญหา อยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-ไม่มีการวางแผนการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าก่อนการใช้หลักสูตร

ค่าเฉลี่ย 2.91

-ไม่มีการจัดทำป้ายโฆษณาหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 2.86

-ไม่มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรทางสื่อมวลชน ค่าเฉลี่ย 2.82

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า ที พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.1.2 การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก

ผู้บริหารมีความคิดมีความเห็นว่าการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ส่วนอาจารย์มีความคิดมีความเห็นว่าการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก
มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-ขาดงบประมาณในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ค่าเฉลี่ย

2.82

-ขาดการประสานงานระหว่างกรรมการฝึกหัดครูกับกรมพลศึกษา

ค่าเฉลี่ย 2.69

-ขาดการประชุมร่วมกันระหว่างกรรมการคู่สมทบ ค่าเฉลี่ย 2.58

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการประสานงานกับหน่วย

งานภายนอกระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า ที่ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.1.3 การเตรียมบุคลากร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเตรียมบุคลากรมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเตรียมบุคลากรมีปัญหาอยู่ใน

ระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-ขาดการเตรียมบุคลากรเข้ารับการอบรมในวิทยาการใหม่ๆเพื่อ

รองรับหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 3.06

-ขาดการประชุมสัมมนาเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องนโยบาย

จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง รูปแบบและข้อกำหนดต่างๆของหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 2.98

-ไม่มีการจัดเตรียมอาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิและสาขาวิชาเอกตรงตาม

สาขาวิชา ค่าเฉลี่ย 2.70

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาเรื่องการเตรียม

บุคลากรระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า ที่ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.1.4 การเตรียมงบประมาณ

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเตรียมงบประมาณมีปัญหาอยู่ในระ

ดับมากเพียงข้อเดียวคือ

-ขาดงบประมาณในการวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.51

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าเรื่องการเตรียมงบประมาณมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-ขาดการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้ทำงานเท่าเทียมกัน ค่าเฉลี่ย 3.02

-ขาดงบประมาณในการจัดเตรียมบุคลากรเข้ารับการอบรมในวิทยาการใหม่ๆ ค่าเฉลี่ย 2.99

-ขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ค่าเฉลี่ย 2.89

-ขาดงบประมาณในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ค่าเฉลี่ย 2.89

-ขั้นตอนในการอนุมัติเงินค่าใช้จ่ายทำให้ไม่เกิดความคล่องตัว ค่าเฉลี่ย 2.89

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาเรื่องการเตรียมงบประมาณระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ผู้สอน ด้วยค่า ที่ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.1.5 การสร้างความมั่นใจให้กับคณะครู อาจารย์

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการสร้างความมั่นใจให้กับคณะครูอาจารย์ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกรายข้อ

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสร้างความมั่นใจให้กับคณะครูอาจารย์ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-ผู้บริหารและอาจารย์ไม่ได้รับสิ่งล่อใจและแรงจูงใจในการสร้างความพร้อมที่จะใช้หลักสูตร ค่าเฉลี่ย 2.87

-ขาดกิจกรรมส่งเสริมความเข้าใจการใช้หลักสูตร ค่าเฉลี่ย 2.82

-ไม่มีการติดตามผลและการประเมินผลกิจกรรม ค่าเฉลี่ย 2.81

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาเรื่องการสร้างความมั่นใจให้กับคณะครู อาจารย์ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า ที่ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.1.6 การจัดระบบข้อมูลพื้นฐาน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเรื่องการจัดระบบข้อมูลพื้นฐานมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกรายข้อ

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าเรื่องการจัดระบบข้อมูลพื้นฐานมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-ไม่มีการสำรวจความต้องการของนักศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนต่อหลักสูตรค่าเฉลี่ย 3.04

-ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการวางแผนการจัดระบบข้อมูลพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย 2.67

-ไม่มีการสำรวจข้อมูลในเรื่องจำนวนห้องเรียน ห้องเรียนพิเศษ วัสดุครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่จำเป็นอื่นๆ ค่าเฉลี่ย 2.57

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาเรื่องการจัดระบบข้อมูลพื้นฐานระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า ที พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.1.7 การจัดเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเรื่องการจัดเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ลำดับแรกคือ

-วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ค่าเฉลี่ย 2.64

-สื่อการเรียนการสอน เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ ฯลฯ ไม่เพียงพอ ค่าเฉลี่ย 2.55

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าเรื่องการจัดเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือ

-คุณภาพของอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น จักยานวัดงาน เครื่องวัดความจุปอด เครื่องวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ฯลฯ ไม่ได้มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย 3.77

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าเรื่องการจัดเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

- ขาดเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 3.18
- วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ค่าเฉลี่ย 3.16
- สื่อการเรียนการสอน เช่น เครื่องฉายภาพยนต์ เครื่องฉายสไลด์

เครื่องบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ ฯลฯ ไม่เพียงพอ ค่าเฉลี่ย 3.00

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาเรื่องการจัดเอกสารหลักสูตรแบบเรียน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า ที่ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2 ด้านการดำเนินงานการใช้หลักสูตร

2.2.1 การจัดทำแผนการเรียนการสอนและตารางสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดทำแผนการเรียนการสอนและตารางสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ลำดับคือ

-ขาดเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสำหรับศึกษาค้นคว้า ค่าเฉลี่ย 2.58

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดทำแผนการเรียนการสอนและตารางสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-ขาดเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสำหรับศึกษาค้นคว้า ค่าเฉลี่ย 3.12

-ไม่มีเวลาสำหรับสอนซ่อมเสริม ค่าเฉลี่ย 2.85

-ขาดความเหมาะสมของเวลากับเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนด ค่าเฉลี่ย 2.67

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาเรื่องการจัดทำแผนการเรียนการสอนและตารางสอนระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า ที่ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2.2 การจัดอาจารย์เข้าสอนและการจัดการเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องการจัดอาจารย์เข้าสอนและการจัดการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ลำดับคือ

-ขาดการส่งเสริมให้อาจารย์ไปศึกษาดูงาน ค่าเฉลี่ย 2.73

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องการจัดอาจารย์เข้าสอนและการจัดการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-ขาดการส่งเสริมให้อาจารย์ไปศึกษาดูงาน ค่าเฉลี่ย 3.17

-ขาดการส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการอบรมเพิ่มเติม ค่าเฉลี่ย 3.11

-ไม่ได้รับการฝึกอบรมวิธีการสอนแบบใหม่ๆ ค่าเฉลี่ย 2.94

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาเรื่องการจัดอาจารย์เข้าสอนและการจัดการเรียนการสอนระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า ที พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2.3 การประเมินผลการเรียน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องการประเมินผลการเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ลำดับคือ

-อาจารย์ขาดทักษะในการวิเคราะห์ข้อสอบ ค่าเฉลี่ย 2.53

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องการประเมินผลการเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-อาจารย์ขาดทักษะในการวิเคราะห์ข้อสอบ ค่าเฉลี่ย 2.66

-ขาดเครื่องมือวัดผลการเรียนค่าเฉลี่ย 2.65

-แบบทดสอบไม่ได้มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย 2.64

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาเรื่องการประเมินผลการเรียนระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า ที พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นในรายข้อย่อยคือ อาจารย์ขาดทักษะในการวิเคราะห์ข้อสอบ และขาดเครื่องมือในการวัดผลการเรียน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2.4 การจัดกิจกรรมสนับสนุนหลักสูตร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเรื่องการจัดกิจกรรมสนับสนุนหลักสูตร
มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกรายข้อ

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าเรื่องการจัดกิจกรรมสนับสนุนหลักสูตร
มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-ไม่มีการสนับสนุนเรื่องการพัฒนาบุคลากร ค่าเฉลี่ย 2.87

-ขาดการจัดกิจกรรมแนะแนวให้กับนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.69

-ไม่มีการให้และรับบริการจากชุมชน ค่าเฉลี่ย 2.53

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาเรื่องการจัดกิจกรรมสนับสนุนหลักสูตรระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ด้วยค่า t พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการใช้หลักสูตรโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬาด้วยค่า t ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา

3.1 ด้านการเตรียมความพร้อมของหลักสูตร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าด้านการเตรียมความพร้อมของหลักสูตรมีปัญหา
ในระดับน้อยทุกรายข้อ

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าด้านการเตรียมความพร้อมของหลักสูตรมีปัญหา
อยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-การเตรียมบุคลากร ค่าเฉลี่ย 2.91

-การจัดเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ค่า
เฉลี่ย 2.89

-การเตรียมงบประมาณ ค่าเฉลี่ย 2.82

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาการเตรียมความพร้อมของหลักสูตรระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ ด้วยค่า t พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2 ด้านการดำเนินงาน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าด้านการดำเนินงานของหลักสูตรมีปัญหาอยู่ใน
ระดับน้อยทุกรายข้อ

ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าด้านการดำเนินงานของหลักสูตรมีปัญหา
อยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ

-การจัดอาจารย์เข้าสอนและการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 2.67

-การจัดกิจกรรมสนับสนุนหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 2.65

-การจัดทำแผนการเรียนการสอนและตารางสอน ค่าเฉลี่ย 2.64

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นปัญหาการดำเนินงานหลักสูตร
ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ ด้วยค่า t พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยในเรื่องการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา
สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอา
จารย์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 36-40 ปี ซึ่งพอจะสังเกตได้ว่าผู้บริหารและอา
จารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานพอสมควร และในช่วงอายุนี้มีอาจารย์อยู่ถึงร้อยละ
28.2 ซึ่งเป็นจำนวนส่วนใหญ่ของอาจารย์และในช่วงอายุมากกว่า 45 ปี จะเป็นช่วงอายุของผู้
บริหารส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 6.8 จะเห็นว่าลักษณะของสังคมไทยนั้น ผู้ที่ขึ้นมาดำรงตำแหน่งใน
การบริหารงานนั้นจะต้องเปรียบพร้อมทั้งวัยวุฒิ คุณวุฒิและประสบการณ์ ดังนั้นผู้บริหารและอา
จารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาก็เป็นไปตามลักษณะดังกล่าว แต่ส่วนใหญ่ทั้งผู้บริหารและอาจารย์จบ
การศึกษาสาขาพลศึกษาเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 55.1 ซึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือปริญญา
โท ทำให้มีความเข้าใจต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาอยู่ในระดับหนึ่ง และจากการศึกษาพบว่า
สัดส่วนของผู้บริหารและอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกเรียง
ตามลำดับสัดส่วนคือ 18 ต่อ 23 ต่อ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่ามี
อาจารย์ที่มีวุฒิอยู่ในระดับสูงยังมีน้อย (ปริญญาเอกมีเพียง 7 คน) ต่อสถาบันที่จะทำการผลิตนักก
ษาระดับปริญญาตรี รวมถึงผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่ก็ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา
เกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาถึงร้อยละ 65.3 ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินการ

ใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในระดับหนึ่ง ในด้านการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพดังวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้านการเตรียมความพร้อม ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก (2.67) ได้แก่ เรื่องการประชาสัมพันธ์หลักสูตร (2.62) การเตรียมบุคลากร (2.82) การเตรียมงบประมาณ (2.74) การสร้างความมั่นใจให้กับคณาจารย์ (2.69) การจัดระบบข้อมูลพื้นฐาน (2.57) การจัดเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน ยกเว้นในเรื่องการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมี ปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ซึ่งผู้บริหารมีความเห็นว่าปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกเรื่อง ส่วนอาจารย์มีความเห็นว่าปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง

2.1 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและอาจารย์มีความเห็นตรงกันว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากในเรื่องไม่มีการจัดทำป้ายโฆษณาหลักสูตร ชำรง บัวศรี (2531) ได้กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์หลักสูตรอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น การออกเอกสารสิ่งพิมพ์ การใช้สื่อสารมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาให้ผู้สนใจทราบ เป็นต้น นอกจากนี้การประชุมสัมมนา ก็อาจจะนำมาใช้ในโอกาสอันควร การที่จะใช้วิธีประชาสัมพันธ์อย่างไร แก่ผู้ใดและ เป็นจำนวนกี่ครั้ง เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาเป็น ราย ๆ ไปอย่างไรก็ตามสิ่งที่ควรให้ผู้เกี่ยวข้องทราบก็คือ สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปนั่นคืออะไร จะมี ประโยชน์แก่ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องอย่างไร วิชัย วงศ์ใหญ่ (2533) ได้กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์หลักสูตรเป็น ภารกิจที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะต้องวางแผนดำเนินงานใช้หลักสูตร เพื่อการสื่อสารสองทางและ เสริมสร้างให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตร ป้องกันและ แก้ไขความเข้าใจผิดขจัดและลดสาเหตุแห่งการขัดแย้งต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนนโยบายการใช้ หลักสูตรผู้วิจัยเห็นด้วย เนื่องจากหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นหลักสูตรที่ใหม่ที่ยังไม่เป็นที่รู้ จักกันอย่างแพร่หลายผลผลิตผู้ตลาดแรงงานยังมีน้อยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้กับบุคลากรในหน่วยงานเองและบุคลากรภายนอกเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง เช่น วิทยาลัยพลศึกษาควรจัดให้มี เอกสารแผ่นพับเกี่ยวกับหลักสูตรแจกจ่ายให้แก่ นักศึกษาและผู้

ปกครองรวมทั้งหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์ประกาศรับนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาทางวิทยุ โทรทัศน์ รวมทั้งหนังสือพิมพ์ หรือจัดคณะครูอาจารย์ออกไปเผยแพร่และประชาสัมพันธ์หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในโรงเรียนมัธยมต่างๆ ก่อนการรับสมัครหรือช่วงแนะแนวการศึกษาต่อของโรงเรียน ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะช่วยเรื่องการประชาสัมพันธ์หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงเป้าหมายคือนักเรียนนักศึกษาจะได้สนใจในหลักสูตรนี้และได้รู้รายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพิ่มมากขึ้นอย่างถูกต้อง

2.2 การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกรายข้อ แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากในเรื่องขาดงบประมาณในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ซึ่งตรงกับงานวิจัยของพัฒนา ชิติเสรี (2521) สุจรรยา สุวรรณศิริ(2528) กุลธิดา เสงี่ยมลาด (2529) ที่ว่าขาดงบประมาณดำเนินการทั้งในด้านจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เอกสารตำราและการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเป็นสิ่งจำเป็น เพราะวิทยาลัยพลศึกษาจะต้องประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในเรื่องต่างๆ เช่น การประชาสัมพันธ์หลักสูตรวิทยาศาสตร์กับโรงเรียนต่างๆ การประสานงานร่วมกันกับวิทยาลัยครูคู่สมทบ การส่งนักศึกษาไปปฏิบัติงานและฝึกปฏิบัติงาน เป็นต้น สิ่งต่างๆที่ได้กล่าวมานี้เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นเพราะเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานการบริหารหลักสูตรให้บรรลุตามเป้าหมาย ถ้าในส่วนนี้ไม่มีงบประมาณที่เพียงพอแล้วย่อมจะเป็นอุปสรรคในการที่จะให้หลักสูตรบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้นผู้บริหารจำเป็นต้องจัดหางบประมาณในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกให้ชัดเจน ควรกำหนดงบประมาณส่วนนี้ลงไปแผนการใช้งบประมาณประจำปีของวิทยาลัยให้ชัดเจน

2.3 การเตรียมบุคลากร ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในเรื่องขาดการเตรียมบุคลากรเข้ารับการอบรมในวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อรองรับหลักสูตร ขาดการประชุมสัมมนา เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องนโยบาย โครงสร้าง รูปแบบและข้อกำหนดต่างๆของหลักสูตร ไม่มีการจัดเตรียมอาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิและสาขาวิชา เอกตรงตามสาขาวิชา ดังกล่าวมาแล้วว่าหลักสูตร

วิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นหลักสูตรใหม่ ดังนั้นการเตรียมบุคลากรถือเป็น เรื่องสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร โดยเฉพาะหลักสูตรใหม่ที่มีความแตกต่างจากหลักสูตรเดิม ถ้าครูไม่ได้รับการอบรมนวัตกรรม เทคโนโลยี วิธีการสอน ขบวนการใหม่ๆ ตลอดจนเนื้อหาวิชา การจัดทำเนื้องานหลักสูตรก็ขาดประสิทธิภาพ การเตรียมบุคลากรที่อาจารย์เห็นว่าแตกต่างจากผู้บริหารมาก เพราะอาจารย์เป็นผู้ปฏิบัติการสอนและการเปลี่ยนแปลงใหม่อย่างสิ้นเชิงของหลักสูตร จึงทำให้มองเห็นปัญหาของการเตรียมบุคลากรประสบปัญหาอย่างมาก ดังนั้นผู้บริหารควรมีการจัดการเตรียมและพัฒนาบุคลากรอย่างเพียงพอเพื่อรองรับการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษาดังที่จรรยา สุวรรณคีรี (2528) กล่าวว่า ควรมีการส่งเสริมให้อาจารย์ที่มีความชำนาญไม่เพียงพอในแต่ละสาขาวิชา เข้ารับการอบรมระยะสั้นและสอดคล้องกับงานวิจัยของ บำรุง สุขพรรณ (2527) ซึ่งพบว่าควรมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสศึกษาต่อในสาขาที่ตนเองสนใจให้สูงขึ้น วิจิตร ศรีสอาน (2514) ยังได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารบุคลากรว่า คือ การสรรหาบุคลากรให้เหมาะสมกับลักษณะงานที่เขาจะต้องทำและการพัฒนาบุคลากรซึ่งจะต้องต่อเนื่องตลอดเวลาไม่มีจุดจบ สมิตร์ สมหิโต (2536) กล่าวว่า การให้การศึกษาคือจะเป็นการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์การกีฬา อาจจะจัดออกมาในลักษณะของการให้การอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการสัมมนา รวมถึงการวิจัยจะต้องทำการศึกษาค้นคว้าความรู้และนำข้อค้นพบใหม่ๆมาเผยแพร่ เพื่อพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกันและคิดว่าหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬายังเป็นวิชาที่ค่อนข้างใหม่อยู่ในขณะนี้และจากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยก็ยังคงพบว่าผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่จบการศึกษาทางพลศึกษาจึงควรมีการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมวิทยาการใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาที่สถาบันหรือหน่วยงานอื่นๆจัดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อรองรับหลักสูตรเป็นการเตรียมบุคลากรใหม่ พร้อมทั้งพัฒนาความรู้ใหม่ๆให้กับอาจารย์รวมทั้งความพร้อมที่ดีอันจะส่งผลถึงการดำเนินการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การเตรียมงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยส่วนมีปัญหายุ่งยากในระดับมากก็คือ ขาดงบประมาณในการวิจัย แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาย่อยในระดับมาก ในเรื่องขาดขาดการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ทำงานเท่า

เทียบกัน ขาดงบประมาณในการจัดเตรียมบุคลากร เข้ารับการอบรมวิทยาการใหม่ๆ ขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ขาดงบประมาณในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร และขั้นตอนในการอนุมัติเงินค่าใช้จ่ายทำให้ไม่เกิดความคล่องตัว จะเห็นได้ว่าสิ่งที่กล่าวนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินการใช้หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลปพงษ์ ศรีวุฒิ (2523) ที่กล่าวว่า ปัญหาการจัดและการดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประสบปัญหาในเรื่องขาดงบประมาณในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน พัฒนา รัตติเสรี (2521) ได้กล่าวว่าสิ่งที่ปัญหาต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนมากที่สุดคือ การขาดงบประมาณ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวัตร ลิทธิหล่อ (2526) ที่พบว่า ปัญหาการบริหารงานและการปฏิบัติงานด้านวิชาการของวิทยาลัยพลศึกษาคือ งบประมาณไม่เพียงพอ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าวิทยาลัยพลศึกษาน่าจะวางแผนจัดหางบประมาณเพิ่มขึ้นโดยอาจขอตั้งงบประมาณแผ่นดิน หรือกำหนดอัตราเรียกเก็บจากนักศึกษา หรือเรียกเก็บเงินค่าวัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติ นอกจากนี้อาจแสวงหาจากแหล่งวิทยากรภายนอก ดังที่วิจิตร ศรีสอาน (2514) ได้กล่าวถึง หน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดหาเงินและเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งหลายว่าผู้บริหารต้องรู้ว่าแหล่งเงินอยู่ไหน และจะได้มาอย่างไรอาจต้องขอความร่วมมือจากชุมชน เพราะถ้ารอแต่งงบประมาณแผ่นดินเพียงอย่างเดียวคงไม่ได้เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด วิทยาลัยพลศึกษาควรมีการหารจัดหาเงินทุนสำหรับสนับสนุนการเรียนการสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยการหาจากแหล่งเงินทุนต่างๆ เช่น จากสมาคมศิษย์เก่าสมาคมครูและผู้ปกครอง จากเอกชนและบริษัทห้างร้านต่างๆ ซึ่งหากทางวิทยาลัยพลศึกษามีการติดต่อประชาสัมพันธ์มีสัมพันธ์อันดีกับชุมชนหรือมูลนิธิต่างประเทศ, ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้รับอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาจากการบริจาค ก็จะได้รับงบประมาณส่วนนี้มาช่วยเหลือ และสามารถมีอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งเครื่องมือแต่ละชิ้นมีราคาแพงมากเพิ่มขึ้น

2.5 การสร้างความมั่นใจให้กับคณะครู อาจารย์ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากในเรื่องผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนไม่ได้รับสิ่งล่อใจและแรงจูงใจในการสร้างความพร้อมที่จะใช้หลักสูตร ไม่มีการติดตามและประเมินผลกิจกรรม ขาดกิจกรรมส่งเสริมความเข้าใจการใช้หลัก

สูตร ซึ่ง นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2522) ได้กล่าวว่า การบริหารและการบริหารหลักสูตรเป็นวิธีการในการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายหรือกระบวนการในการวางแผนการดำเนินงาน เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องอาศัยบุคลากรผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย สุพิตร สมานิติ (2536) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษานับว่าเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญมากต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬา เพราะ เป็นสถาบันที่มีความพร้อมสูงทั้งในด้านของบุคลากรที่ทรงคุณวุฒิ มีอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ และ เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการที่จะเอื้อให้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ หากผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจที่ตรงกันในความสำคัญและความจำเป็นของวิทยาศาสตร์การกีฬาว่า จะเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่จะช่วยให้นิสิต นักศึกษาและบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา เป็นผู้ที่มีความเจริญงอกงามด้านต่างๆ จะไม่เป็นการยุ่งยากเลยในการที่จะบริหารแนวทางต่างๆ ผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกับหลักการดังกล่าวว่า การที่การเรียนการสอนจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้นั้น จำเป็นที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้และเข้าใจในรายวิชาที่สอนรวมทั้งมีความเข้าใจในหลักสูตรเป็นอย่างดี ดังนั้นวิทยาลัยพลศึกษาควรมีการจัดประชุมสัมมนา เกี่ยวกับการศึกษานโยบายและมีการวางแผนการปฏิบัติงานรวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมความเข้าใจและชี้แจงเป้าหมายโครงสร้างปรัชญารวมทั้งการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาให้กับบุคลากรในหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้มีความรู้ความเข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับรายละเอียดของหลักสูตรรวมถึงโครงการสมทบทางวิชาการระหว่างวิทยาลัยครูกับวิทยาลัยพลศึกษาตั้งแต่เริ่มแรกของการใช้หลักสูตร โดยที่กรมพลศึกษาควรส่งวิทยากรที่มีความรู้หรือเป็นผู้ที่มีส่วนในการจัดสร้างหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา มาบรรยายและให้ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับหลักสูตรให้กับบุคลากรในวิทยาลัยทราบ เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

2.6 การจัดระบบข้อมูลพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในเรื่องไม่มีการสำรวจความต้องการของนักศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนต่อหลักสูตร ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญในการวางแผนการจัดระบบข้อมูลพื้นฐาน ไม่มีการสำรวจข้อมูลในเรื่อง จำนวนห้องเรียน ห้องเรียนพิเศษ วัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่จำเป็นอื่นๆ เพราะสิ่งเหล่านี้จะให้ความสะดวกและช่วยเหลือครู

ให้สามารถใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ถูกต้อง ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533) การนำหลักสูตรมาใช้ทางโรงเรียนต้องมีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวัสดุต่างๆ แหล่งข้อมูลต่างๆ ที่นำมาช่วยพัฒนาหลักสูตร การจัดการงบประมาณ อาคาร สถานที่ บุคลากร ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตร ซึ่ง สุมิตร คุณาณกร (2523) ได้กล่าวว่า หลักสูตรจะสัมฤทธิ์ผลได้ตามความมุ่งหมายนั้นจำเป็นต้องมีปัจจัยหลาย ๆ ด้านมาเสริมโดยเฉพาะผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจแตกฉานในหลักสูตรทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อประสานงานการเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้กลมกลืนอย่างสมดุลย์ และเอื้ออำนวยให้ครูและนักเรียนสามารถสอนและเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารจะต้องสำรวจดูปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ของโรงเรียนว่าเหมาะสมกับการนำหลักสูตรไปปฏิบัติหรือไม่ ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงขนาดห้องเรียนและจำนวนนักเรียน การกำหนดครูเข้าสอนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวกการเรียนการสอน จตุรงค์ เหมรา (2536) ได้กล่าวถึงอุปกรณ์ในการเรียนพลศึกษาว่า อุปกรณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการเรียนการสอน เมื่อขาดอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน หรือมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนแล้วย่อมก่อให้เกิดปัญหาอย่างมาก และทำให้การเรียนการสอนในโรงเรียนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นสอดคล้องกับหลักการที่กล่าวมา เพราะรายวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาจำเป็นต้องมีอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆทางวิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งจะใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมไปถึงห้องเรียนพิเศษต่างๆ เช่น ห้องปฏิบัติการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ห้องทดสอบสมรรถภาพ เป็นต้น สิ่งต่างๆเหล่านี้วิทยาลัยพลศึกษาจะต้องทำการสำรวจ ตรวจสอบและจัดหาให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอนจะช่วยทำให้นักศึกษาเกิดความรู้ ความเข้าใจ และได้ฝึกปฏิบัติอย่างทั่วถึง ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.7 การจัดเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกันว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนในหลักสูตรไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ ภูมิพิน (2526) ที่กล่าวว่า ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ประสบปัญหาอย่างมากในด้านวัสดุอุปกรณ์ทางพลศึกษา ดังที่ สงัด อุทรานันท์

3. ปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมในด้านการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาในระดับมาก (2.56) ได้แก่ เรื่องการจัดทำแผนการเรียนการสอนและ ตารางสอน (2.55) การจัดอาจารย์เข้าสอนและการจัดการเรียนการสอน (2.59) การจัด กิจกรรมสนับสนุนหลักสูตร (2.54) ยกเว้น เรื่องการประเมินผลการเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อย (2.50) ซึ่งผู้บริหารมีความเห็นว่าปัญหาด้านการดำเนินงานมีปัญหาลดอยู่ในระดับน้อยทุกเรื่อง ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาด้านการดำเนินงานมีปัญหาลดอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง

3.1 การจัดทำแผนการเรียนการสอนและตารางสอน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและ อาจารย์มีความคิดเห็นตรงกันว่าปัญหาลดอยู่ในระดับมาก ในเรื่องขาดเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตรสำหรับศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประดับ แก้วพลี (2524) ที่กล่าวว่า ปัญหาการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12 ประสบปัญหาใน เรื่องเอกสารและคู่มือการสอนมีน้อย โรงเรียนต้องการเอกสาร คู่มือทางพลศึกษา คำแนะนำการ ใช้ ต้องการประชุมอบรมสัมมนาผู้สอนวิชาพลศึกษา กุลธิดา เจริญฉลาด (2529) ได้กล่าวว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำแผนการสอน เอกสารประกอบการสอนและสื่อการเรียนการสอน ซึ่งผู้ วิจัยเห็นว่าเป็นการปฏิบัติที่ดีเพราะจะช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องการขาดแคลนเอกสาร ตำรา วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอนได้อีกทางหนึ่ง แต่วิธีการจัดทำของแต่ละวิทยาลัยควรเป็นไปในแนวเดียวกัน มีรูปแบบ เหมือนกันนั่นคือ กรมพลศึกษาอาจจะจัดการประชุมสัมมนาการจัดทำแผนการสอน เอกสารประกอบ หลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน โดยให้แต่ละวิทยาลัยส่งคณาจารย์เข้าร่วมประชุมและจัดทำ ร่วมกัน พร้อมกับเชิญวิทยากรจากวิทยาลัยครูหรือสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในลักษณะเดียวกันมาให้ ความรู้ โดยเฉพาะในส่วนของการทำงานแผนการสอนร่วมกันจะเป็นการระดมความคิด ซึ่งจะช่วย ให้ได้แผนการสอนที่มีคุณภาพ ผู้วิจัยยังมีความเห็นอีกว่า วิทยาลัยพลศึกษาควรจะประสานงานกับ วิทยาลัยครูหรือมหาวิทยาลัยและสถาบันต่างๆที่เปิดสอนหลักสูตรโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา โดย ขอยืมเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬามาทำการศึกษาและจัดรวบรวมรูปเล่ม เพื่อจะได้ให้อาจารย์และนักศึกษาได้ใช้ศึกษาค้นคว้าศึกษาต่อไปสำหรับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ เห็นว่าการจัดทำแผนการสอนและตารางสอนเป็นปัญหาในระดับมากอีกหลายประการคือ ไม่มี เวลาสำหรับสอนซ่อมเสริม ขาดความเหมาะสมของเวลากับเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนด

อาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการเรียน อาจารย์ไม่เห็นความสำคัญของแผนการสอน ไม่มีการจัดเตรียมแผนการสอนหรือตารางสอน ลิ่ง เหล่านี้เป็นปัญหาสำคัญที่ตั้งข้อสังเกตได้ว่า เป็นปัญหาที่มีสายใยผูกพันกันมากับปัญหาทางประมาณขาดแคลน ปัญหาการเตรียมบุคลากรเพราะมิได้ศึกษาเพิ่มเติม อบรมสัมมนา ทั้งระยะสั้นและระยะยาว จะเห็นได้ว่า จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานมีอาจารย์เพียงร้อยละ 34.7 เปอร์เซ็นต์ ที่เคยผ่านการอบรมหรือสัมมนาทางวิทยาศาสตร์ การกีฬาและอีกร้อยละ 65.3 เปอร์เซ็นต์ มิได้ผ่านการอบรมมาเลย และมีอาจารย์เพียงร้อยละ 6.1 เท่านั้นที่จบสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จึงทำให้เกิดผลกระทบไปทั้งระบบของหลักสูตร

3.2 การจัดอาจารย์เข้าสอนและการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นใกล้เคียงกันว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในเรื่องขาดการส่งเสริมให้อาจารย์ไปศึกษาดูงาน ซึ่ง มานิต จิตตเกษม (2527) ได้เสนอแนะว่าสิ่งที่ครูต้องเตรียมการสอนคือ ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ ศึกษาเอกสารหลักสูตร ศึกษาภาวะ เบี่ยงวิธีการวัดผลประเมินผล จัดทำกำหนดการสอนและแผนการสอนด้วย เพราะถ้าหากครูไม่เข้าใจในรายละเอียดของหลักสูตรแล้วก็จะไม่สามารถนำหลักสูตรมาสู่การปฏิบัติอันจะส่งผลถึงการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ตรง หรือบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กระทรวงศึกษาธิการ (2532) ที่พบว่าครูสามารถสอนให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ วิจัย มีความสนใจในการแสวงหาความรู้และรูปแบบการทำงานใหม่ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นั้น เป็นส่วนหนึ่งของการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นจากปัญหาในข้อนี้ที่พบว่า เมื่อมีครูที่มีวุฒิไม่ตรงวิธีการแก้ปัญหาคือการอบรมสัมมนา ศึกษาดูงาน ดังนั้นจึงทำให้อาจารย์ผู้สอนยังไม่เข้าใจการใช้ทักษะการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เพราะอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาทางวิทยาศาสตร์การกีฬาโดยตรง ซึ่งไม่มีความถนัดทางด้านการสอนวิทยาศาสตร์การกีฬาอยู่แล้วก็คิดว่าเป็นการยากที่จะนำวิธีการสอนจากคู่มือครูมาใช้ในการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จากงานวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester, 1979) พบว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่สอนโดยปล่อยให้เด็กเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆตามลำพัง เพราะไม่มีหลักการและวิธีการสอนพลศึกษาเป็นเหตุให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จตามที่หลักสูตรต้องการ ซึ่ง ดอนนา โจ เวอร์คแมน (Donna Jo Workman, 1965) ได้ทำการเปรียบเทียบผลของการสอนทักษะ

ของนักเรียน ซึ่งสอนโดยครูพลศึกษากับครูประจำชั้นมาทดสอบทักษะ พบว่า กลุ่มที่เรียนกับครูพลศึกษา มีความสามารถดีกว่ากลุ่มที่เรียนกับครูประจำชั้น และ บุชเชอร์ (Bucher, 1975) ได้กล่าวว่า การสอนพลศึกษาให้ได้ผลดีนั้น ครูควรจะมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ทัศนคติ และแบบอย่างที่ดีให้แก่แก่นักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า เมื่ออาจารย์ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติ และปรับปรุงจากแผนการสอนและคู่มือครู จึงควรจัดให้มีการจัดอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการสอนโดย การปฏิบัติและปรับปรุงจากแผนการสอนและคู่มือครู เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนและเป็นประโยชน์ใน การเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรต่อไป

3.3 การประเมินผลการเรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและอาจารย์มีความคิด เห็นตรงกันว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในเรื่องอาจารย์ขาดทักษะในการวิเคราะห์ข้อสอบ นอก จากนี้อาจารย์ยังคิดเห็นว่าปัญหาการประเมินผลการเรียนที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ขาดเครื่องมือในการวัดผลการเรียน แบบทดสอบไม่ได้มาตรฐาน ขาดเครื่องมือในการวัดผลการเรียน ดังนั้นจึง มองได้ 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ไม่ได้ผ่านการอบรม ศึกษาดูงาน สัมมนาหรือสำเร็จการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ตลอดจนด้านเทคนิควิธีการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง ทำให้ใช้ แบบทดสอบที่ตามความคิดของผู้สอน ขาดหลักการและใช้เครื่องมือ ข้อทดสอบไม่ได้มาตรฐาน อีกประเด็นหนึ่งครูผู้สอนไม่มี เอกสารหลักสูตรหรือไม่ใช้ เอกสารหลักสูตร เพราะการวัดและประเมิน ผลการเรียนที่ดำเนินได้อย่างถูกต้องตามหลักสูตรจะบอกถึงผลสัมฤทธิ์ของการใช้หลักสูตรได้ด้วย ที่สำคัญคือ อาจารย์จะต้องศึกษาให้เข้าใจถึงจุดประสงค์และจุดเน้นของหลักสูตรจึงจะศึกษาระ เบียบวิธีการวัดและประเมินผล ซึ่ง สุจรรยา สุวรรณศิริ (2528) ได้กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนจะต้อง ชี้แจงหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีวัดผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า ซึ่ง อาร์ กลเซอร์ (R. Glasder , 1963) (อ่างโน จตุรงค์ เหมรา , 2536) กล่าวว่า การประเมินผลจะช่วยให้ผู้สอนทราบว่า แบบจำลองการสอนที่ใช้นั้นเหมาะสมดีหรือว่ามีองค์ประกอบใดบ้างที่ควรแก้ไขปรับปรุงโดยคำนึงถึงผล ประโยชน์ที่เกิดแก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการ วัดและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งให้นักศึกษาทราบ และเพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนของ อาจารย์ผู้สอนถูกต้องตามหลักการ ทฤษฎี ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการควรมีการจัดประชุมชี้แจงหรือเพื่อทบทวนหลักเกณฑ์การวัดผลการเรียน

ให้อาจารย์ผู้สอนทราบ เพราะการวัดผลการเรียนรู้หรือการเรียนการสอนที่จะให้ครอบคลุม ควรเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนทุกด้านตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬาที่กำหนดไว้

3.4 การจัดกิจกรรมสนับสนุนหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารมีความคิด

เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในเรื่องไม่มีการสนับสนุนเรื่องการพัฒนาบุคลากร ขาดการจัดกิจกรรมแนะแนว และไม่มีการให้และรับบริการจากชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ มณีเนตร (2523) ได้กล่าวว่า โรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2 ประสบปัญหาในเรื่อง ไม่มีการเตรียมบุคลากร คู่มือ หลักสูตรและประมวลการสอนยังไม่พร้อม บุญมี เฌรยอด (2529) ได้กล่าวถึง บทบาทที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนไว้หลายประการเช่น การจัดทำให้มีการอบรมครูซึ่งเป็นการเตรียมครูในโรงเรียน เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรเข้าสู่ห้องเรียนได้อย่างเป็นผลดีที่สุด ผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าว และคิดว่าควรจะมีการสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการอบรมสัมมนา ร่วมกันระหว่างวิทยาลัยพลศึกษากับวิทยาลัยครูใกล้เคียงในเรื่องรายวิชาที่เปิดสอนเหมือนกัน หรือในรายวิชาอื่นๆที่เปิดสอนในหลักสูตรโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยเชิญวิทยากรจากสถาบันอื่นหรือมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือใกล้เคียงมาบรรยายให้ความรู้ และเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันของคณะอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษากับคณะอาจารย์ของวิทยาลัยครูคู่สมทบเพื่อเป็นการส่งเสริมเรื่องพัฒนาบุคลากรและเป็นการเตรียมบุคลากรในการสอนในรายวิชาในหลักสูตรโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬาด้วย

4. เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้านการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงาน ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในด้านการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงานมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกเรื่อง แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในด้านการเตรียมความพร้อมมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นในด้านการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงานว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยนั้นผู้บริหารอาจจะให้ความสำคัญต่อการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้านการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงานน้อยเกินไป เพราะผู้บริหารอาจจะให้ความสำคัญกับปัญหาเรื่องอื่นๆ เช่น การบริหารกิจกรรมนักศึกษา

การบริการการเงิน การบริหารงานบุคลากร การบริหารกิจการสถานที่ การติดต่อบริหารเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยชุมชน เป็นต้น ผู้บริหารอาจให้ความสำคัญต่อการบริหารงานในวิทยาลัยใน เรื่องต่าง ๆ มากกว่าการดำเนินการใช้หลักสูตรจึงมีความคิดเห็นว่าปัญหาในด้านการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย และงานที่ผู้บริหารนั้นรับผิดชอบในวิทยาลัยมีค่อนข้างมาก ดังที่ ภิญญู สาร (2526) ได้กล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียนในฐานะหัวหน้าสถานศึกษาซึ่งมีอำนาจหน้าที่และบทบาทสำคัญในการบริหารโรงเรียน ซึ่งตามขอบข่ายของการรับผิดชอบในการบริหารงานในโรงเรียนมีทั้งหมด 6 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตรและการสอนหรือการบริหารวิชาการ การบริหารบุคคล การบริหารการเงินและธุรการ การบริหารกิจกรรมนักเรียน การบริหารอาคารสถานที่และการบริหารเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่าปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงานมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจเพราะอาจารย์มีหน้าที่หลักใหญ่คือทำการสอน ดังที่วิรัช วงษ์ใหญ่ (2532) กล่าวว่า ครูคือนักพัฒนาหลักสูตรในระดับห้องเรียนซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้การสอนเกิดขึ้น การที่อาจารย์มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียว และเป็นผู้ที่สัมผัสกับหลักสูตรอยู่ตลอดเวลา เพราะต้องศึกษาหลักสูตรและแปลงมาสู่การเรียนการสอนในห้องเรียน ทำให้อาจารย์น่าจะมองปัญหาในการดำเนินการหลักสูตรได้ชัดเจน จึงมีความคิดเห็นว่า ปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. วิทยาลัยพลศึกษาควรมีการจัดให้มีเอกสารแผนพับเกี่ยวกับหลักสูตรแจกจ่ายให้แก่ นักศึกษาและผู้ปกครอง รวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. กรมพลศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ประกาศรับนักศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ
3. วิทยาลัยพลศึกษาควรมีการส่งเสริมบุคลากรเข้ารับการอบรมวิทยาการใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาที่สถาบันหรือหน่วยงานอื่น ๆ จัดให้มากยิ่งขึ้น

4. วิทยาลัยพหุศึกษาคควรมีการจัดหาเงินทุนสำหรับสนับสนุนการเรียนการสอน โดยหาจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เช่น สมาคมศิษย์เก่า สมาคมครูและผู้ปกครอง จากเอกชนและบริษัทห้างร้านต่าง ๆ

5. กรมพลศึกษาควรงส่งวิทยากรที่มีความรู้หรือผู้ที่มีส่วนในการจัดสร้างหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬามาบรรยายและให้ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรให้บุคลากรในวิทยาลัยทราบเกี่ยวกับนโยบายและการวางแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมความเข้าใจและชี้แจงเป้าหมาย โครงสร้าง ปรัชญา รวมทั้งการดำเนินการใช้หลักสูตร เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

6. วิทยาลัยพหุศึกษาคควรมีความสำรวจและจัดหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งจะใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมไปถึงห้องเรียนพิเศษต่าง ๆ เช่น ห้องปฏิบัติการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ห้องทดสอบสมรรถภาพ เป็นต้น ให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

7. อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาควรมีส่วนในการเสนอความคิดเห็นและจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนด้วย เพื่อจะได้เหมาะสมกับสภาพและความเป็นจริง

8. วิทยาลัยพหุศึกษาคควรมีประสานงานกับวิทยาลัยครูหรือมหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ ที่เปิดสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยขอพิมพ์เอกสารตำราที่เกี่ยวกับรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬามาทำการศึกษาและจัดรูปเล่ม เพื่อให้ได้ให้อาจารย์และนักศึกษาได้ใช้ศึกษาค้นคว้า

9. กรมพลศึกษาควรมีจัดประชุมสัมมนาการจัดทำแผนการสอน เอกสารประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ โดยให้แต่ละวิทยาลัยส่งคณะอาจารย์เข้าร่วมประชุมและจัดทำร่วมกัน พร้อมกับเชิญวิทยากรจากวิทยาลัยครูหรือสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในลักษณะเดียวกันมาให้ความรู้

10. กรมพลศึกษาควรมีจัดให้มีการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการสอนโดยการปฏิบัติและปรับปรุงจากแผนการสอนและคู่มือครูในรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาให้กับอาจารย์ผู้สอน

11. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการควรมีการจัดประชุมชี้แจงหรือทบทวนหลักเกณฑ์การวัดผลการเรียนให้อาจารย์ผู้สอนทราบ

12. วิทยาลัยพหุศึกษาควรจะสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการอบรมสัมมนาร่วมกันระหว่างวิทยาลัยครูกับวิทยาลัยพหุศึกษาในเรื่องรายวิชาที่เปิดสอนเหมือนกัน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างกันของคณะอาจารย์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรจะได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพหุศึกษา
2. ควรมีการศึกษาเรื่องการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาของอาจารย์ในวิทยาลัยพหุศึกษาและวิทยาลัยครูที่สมทบ
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพหุศึกษากับหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย